

РЕШЕНИЕ

№ 2577

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **706** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Басейнова дирекция „Дунавски район“ /БДДР/ срещу решение № 5217 от 14.11.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 11283/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 15-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 2074/01.08.2023 г., издадено от директора на БДДР, с което на „Напоителни системи“ ЕАД, на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 200, ал. 1, т. 12 от Закона за водите (ЗВ), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 142 ЗВ.

Касаторът излага доводи за неправилност на атакуваното решение поради нарушение на материалния закон. Оспорва извода на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на дата на извършване на нарушението. Твърди, че тъй като от 15.02.2023 г. е започнало снижаване на водното ниво на яз. П. до достигане на нива – 3,36 м. при кота 595,50, съответстващо на обем 4,050 мил. куб. м., то именно 15.02.2023 г. е датата на извършване на нарушението, доколкото дружеството, стопанисващо съоръжението, е имало задължение да уведоми БДДР преди започване на съответната дейност. Поддържа, че доколкото нарушението, осъществено чрез бездействие, има начален и краен момент, то в случая начален

момент е възникването на задължението за неговия титуляр – „Напоителни системи“ ЕАД, а краен – последният ден, предхождащ извършването на изпускане на води от хидротехническото съоръжение. Дори в този случай, датата на нарушението е 15.02.2023 г. – датата, на която е започнало снижаване водното ниво на язовира. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В писмено становище поддържа касационната жалба и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поисканите от ответника разноски.

Ответникът – „Напоителни системи“ ЕАД, редовно призован, не се явява. От процесуалния представител на същия е постъпил писмен отговор, в който оспорва касационната жалба като неоснователна и моли оспореното решение да бъде оставено в сила.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

В производството пред районния съд от фактическа страна е установено, че на 21.02.2023 г. била извършена съвместна проверка от експерти на БДДР и РИОСВ–С. на място на язовир П., район „П.“, Столична община. Проверката била във връзка с постъпил в БДДР чрез РИОСВ–С. сигнал за „наличие на умряла риба при стената на яз. П., плаж „К.“. В хода ѝ било установено, че яз. П. е собственост на Министерство на земеделието, като е отдаден за стопанисване на „Напоителни системи“ ЕАД. Към момента на проверката, по данни на представителя, яз. П. бил при котата водно ниво 595,91 м. и ниво под кота сифон 2,93 м., а челният преливник на съоръжението бил затворен. По данни на представителя било установено и че към 10.02.2023 г. яз. П. бил при котата водно ниво 597,03 м. и ниво под кота сифон 1.83 м. Представени били воден баланс на яз. П. за период 01.02 – 21.02.2023 г., както и писмо изх. № 70-6824/17.02.2023 г. от Министерство на земеделието до „Напоителни системи“ ЕАД относно извършване на демонтажни и монтажни дейности, за които е необходимо осигуряване на водно ниво по долен преливен праг на яз. П., във връзка с което от 15.02.2023 г. било започнало снижаване на водното ниво на яз. П. до достигане на ниво – 3,36 м. при кота 595,50, съответстващо на обем 4,050 мил. м³. Констатирано било, че посочените дейности са извършени без да бъде уведомена БДДР и без да бъдат включени в месечни графици за комплексните и значимите язовири по Приложение № 1 от ЗВ, които се утвърждават от министъра на околната среда и водите. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № 2-ГЖ-35/21.02.2023 г. За констатираното нарушение, квалифицирано като такова по чл. 142 ЗВ, бил съставен АУАН № 1382/01.03.2023 г., въз основа на който било издадено и атакуваното НП.

За да отмени НП, въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното

производство са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното дружество, а именно не е спазено императивното изискване на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като в атакуваното НП липсва задължителният реквизит дата на нарушението. Решаващият съд е направил извод, че в атакуваното НП са цитирани различни дати, имащи отношение към процесния случай – 21.02.2023 г. (съответстваща на датата на извършване на проверката и констатиране на нарушението), 10.02.2023 г. (датата, на която са констатирани определени водни нива на яз. П.) и 15.02.2023 г. (датата, на която се твърди да е започнало снижаване на водното ниво на яз. П.), но не и датата, на която наказващият орган приема, че е извършено нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция споделя извода на СРС досежно нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. В последната разпоредба по императивен начин законодателят е предвидил като задължителни реквизити на НП посочването на датата и мястото на извършване на нарушението. Конкретното и правилно посочване на датата на нарушението е абсолютно необходим реквизит на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предметът на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалване на НП.

Следва да се отбележи, че посочването на точната дата на извършване на нарушението има съществено значение както с оглед възможността на лицето, посочено като нарушител, да организира защитата си, така и с оглед осъществяването от съда на контрол за спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Поради санкционния характер на производството по ЗАНН, в тежест на административнонаказващия орган е било да проведе законосъобразна процедура, завършила със законосъобразен акт. Независимо от възможността точната дата на извършване на нарушението да бъде установена чрез тълкуване, то непосочването ѝ в НП пречатства правото на наказаното лице да разбере ясно и недвусмислено кога е извършило нарушението. По този начин конкретното административно нарушение е било индивидуализирано неправилно, а неточното описване на значими съставни части на нарушението по принцип е съществено нарушение и представлява самостоятелно основание НП да бъде отменено.

В процесния случай административното нарушение, предмет на НП, се изразява в неизпълнение на скрепено със срок законово задължение и се осъществява чрез бездействие. Доколкото се касае за формално нарушение, осъществено чрез изпълнително деяние бездействие, то същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок, в който е следвало да бъде уведомена БДДР за изпускане на води във връзка с извършване на демонтажни и монтажни дейности, за които е необходимо осигуряване на водно ниво по долен преливен праг на яз. П. до извършване на дължимото действие. В настоящата хипотеза обаче е абсолютно неясно каква е действителната воля на касатора и кога той е приел, че е извършен/довършен съставът на визираното нарушение – на 21.02.2023 г. – датата на извършване на проверка и констатиране на нарушението, 10.02.2023 г. – датата, на която са констатирани определени водни нива на яз. П. или 15.02.2023 г. – датата, на която се твърди да е започнало снижаване на водното ниво на яз. П..

Датата на извършване на нарушението е съществен реквизит както на АУАН, така и

на НП. Това е така, тъй като с АУАН се повдига обвинението и въз основа на него привлеченият към отговорност организира защитата си. Административнонаказателният процес е строго формален и не е прерогатив нито на съда, нито на страната да тълкува съдържанието на акта. Непосочването на конкретна дата на извършване на нарушението оставя съмнения за неяснота в обвинителната теза на административнонаказващия орган. Това е грешка в административнонаказателното обвинение и тя винаги води до незаконосъобразност на НП доколкото не съществува правен механизъм за отстраняването ѝ.

По тези правни съображения касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Разноски не се претендират от страна на ответника по касация, поради което и такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5217 от 14.11.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 11283/2023 г. по описа на СРС, НО, 15-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.